

Dagboken

När Asta kom hem hörde hon något från Siggens rum. Det lät som om Sigge läste högt.

– ”Jag är arg på Bea”, läste Sigge.

– ”Jag är arg på Bea”, härmade en annan röst.

Det var Teddy. Siggens bästis. Båda skrattade så att de tjöt.

Asta drog sig närmare. Hon tyckte att hon kände igen orden.

– Lyssna här då, sa Sigge. ”Jag undrar om någon hittade Maj-Björn.”

Då förstod Asta. Sigge hade hittat hennes dagbok! Asta blev så arg att hon blev iskall.

Hon slängde upp dörren, stegade fram till Sigge, ryckte dagboken ur hans händer och

boxade till honom. Det hårdaste hon kunde, rakt över munnen.

Asta gick ut ur rummet och drämde igen dörren bakom sig.

– Vad är det med dig? skrek Sigge där inifrån. Du är ju helt galen!

Teddy fnissade osäkert.

– Vilken snyting, sa han.